

ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ЧЕРВЕНОГУШИЯ ГЪСОК БРЕНТ

Кой е Брент и какво го свързва с България?

Защо почти всички птици от един рядък вид пътуват всяка година до България?

Как завършва едно "гъше" пътешествие?

Гостоприемна ли е страната ни за последните птици от един изчезващ вид?

Има ли добри хора, които да помогнат на животно в беда?

....научете в "Приключенията на червеногушият гъсок Брент"

Изданието е изработено от СНЦ "Зелени Балкани", в рамките на проект "Дългосрочна програма за опазване на червеногушата гъска", осъществяван с финансовата подкрепа на EECNET Action Fund (Холандия), EuroNatur Foundation, Frankfurt Zoological Society, Committee against Bird Slaughter (Германия)

euRONATUR

EECONET
ACTION
FUND

Издава "Зелени Балкани"
2014 г.

ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ЧЕРВЕНОГУШИЯ ГЪСОК БРЕНТ

Издава "Зелени Балкани"
2014 г.

Както всеки знае, приключенията често започват неочаквано.
Приключението на Брент обаче започна съвсем, съвсем по план.

Но кой е Брент? Брент е малък червеногуш гъсок, който живее далече на север, в полята на една страна, която се казва Русия. Тя се намира на 6000 км от тук, почти до Северния полюс! Там Брент живее през лятото, а през лятото там не е топло като тук. Там е хладно, и понякога, представете си, дори вали сняг! Но пък там през лятото слънцето никога не залязва. Представете си само, колко много време за игри има той тогава!

Цяло лято Брент играеше на воля, но и се подготвяше за своето приключение, като се учеше да лети и да плува добре.

- Есента приближава - каза една сутрин майка му. А това можеше да значи само едно - голямото приключение щеше да започне съвсем скоро.

Брент обаче беше разтревожен за нещо.

- Защо трябва да напуснем това прекрасно, вечно слънчево място, мамо? - попита той.

- След есента, както знаеш, идва зимата, Брент. А това означава още повече сняг, който ще затрупа тревичките, с които се храним. Дългите дни ще станат дълги нощи - беше нейният отговор.

През септември, когато децата на хората тръгват на училище, всички гъски започнаха трескаво да се подготвят за дългия път към топлите страни.

- Първото ми пътуване - мислеше си Брент - колко ли ще е интересно! - и беше толкова развълнуван, че дори не попита мама и татко колко е това 6000 км? А това е разстоянието, което трябваше да прелетят. 6000 км са ... ами много!

В уречения ден,
една по една, гъските се издигнаха в небето. Брент размаха нервно криле и полетя след майка си.

- Брент, стой близо до мен! - каза му тя.

- Всички гъски трябва да летим заедно, за да си помагаме. Пътят ни е изпълнен с толкова много опасности.

Един ден, по време на полета, Брент се умори много. Крилата му не го държаха вече, беше много гладен и коремът му стържеше.

- Мамо, моля те, хайде да кацнем някъде, за да си починем и да хапнем нещо.

- Не може, миличък, опасно е. Гъските не могат да кацат където решат, за да почиват, а само там, където има големи езера и реки.

Брент се огледа - такива наоколо нямаше. Той трябваше да събере сили и да продължи, а така му се плачеше от умора!

Пътуването сякаш беше безкрайно. Брент и приятелите му бяха летели вече цели два месеца, като много рядко кацаха, за да почиват и всички те бяха много гладни, жадни и изморени.

И точно тогава Брент видя зелено поле и гладки лъскави езера.

- Пристигнахме! Ето че нашият зимен дом ни чака! Вече сме в България!
- каза майка му - Това поле пред нас е Добруджа. Езерата се казват Шабла и Дуранкулак, те много рядко замръзват, Брент. Тук ще прекараме зимата, полето е пълно с храна, а в езерата ще може да плуваме спокойно.

Всички бяха много доволни, че дългото пътуване завърши и ще могат да си починат.

Брент бе толкова щастлив!

- Най-накрая ще мога да играя и да се забавлявам - помисли си Брент и толкова се развълува, че перушината му се разроши.

Първият ден в новия им дом беше топъл. Брент и неговите приятели побързаха да влязат да се къпят в спокойното езеро.

Тогава се случи нещо много страшно! Силен пукот се разнесе из въздуха! Една голяма белочела гъска падна неподвижна до Брент! Той никога, дори при дългия полет, не бе чувал такъв шум, никога не бе се плашил толкова!

- Какво ти е? Добре ли си? - опита се да попита Брент, като се доближи до приятелката си, но тя не отговори. Чу се отново БУМ! Тогава той видя наблизо хора с метални тръби, насочени към него и приятелите му. Майката на Брент извика:

- Бързо, бързо, излитайте, деца! Скрийте се някъде в полето! Ние сме в опасност! Това е опасност!

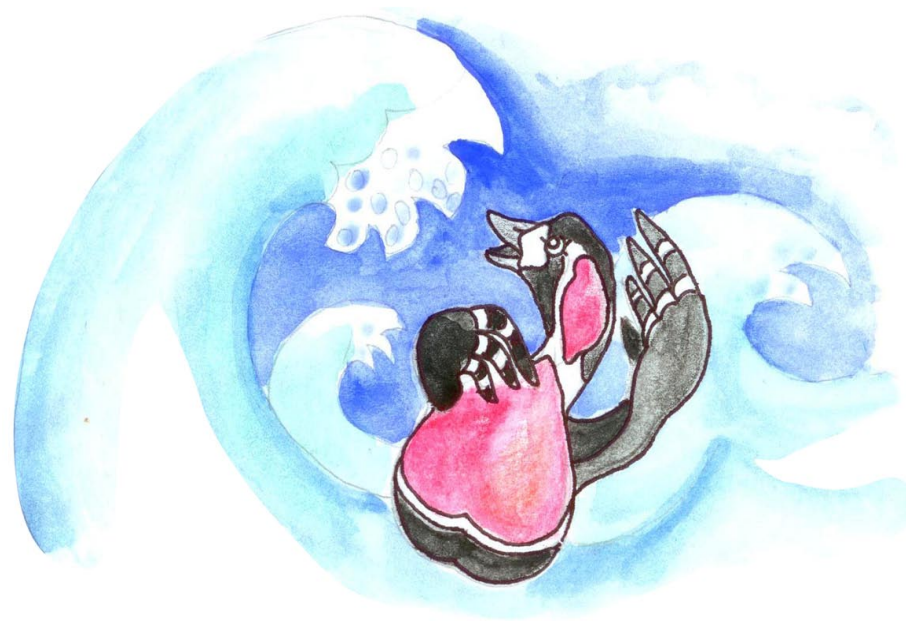

Всички излетяха. Отново се чуха изстрели.

Гъските дълго време чуваха шумове от пушки. Цял ден те летяха изплашени между полето и езерото, а ужасният шум не спираше!

Нощта прекараха в морето. Това беше най-кошмарната нощ на Брент!

- Не мога вече да плувам - мислеше си Брент - морето нощем е така студено! Бурните вълни заливаха Брент постоянно. Той целият зъзнеше и едва се държеше на повърхността!

Утрото обаче дойде и гъските се насочиха към полето с надежда, че ще могат да се нахранят. В далечината Брент видя нещо и успя само да извика, за да предупреди приятелите си:

- Хора с метални тръби! - и след това изплашен и уморен, той изгуби сили и падна в полето.

Тези хора обаче не бяха опасни. Никой от тях не носеше пушка. Те бяха дошли само да погледат гъските през зрителните си тръби. Това бяха природозащитници, туристи, приятели на гъските.

Но Брент не знаеше това и само усети забързаните стъпки на хората, усети как го приближиха. Уплашен, той замижа. Почувства как човешки ръце го вдигат от земята и се разтрепери.

- Мамоооо... - опита се да извика той, но не успя. После му стана топло, много топло и спокойно. Бяха го завили с нещо меко. Почувства се в безопасност. Със затворени очи и завит почти през глава, Брент можеше само да чува какво става наоколо.

- Ранена ли е тази гъска? - попита един детски глас.

- Не е ранена, но е много изтощена. Има нужда от спешна помощ!
-отговори му друг глас, на по-голямо момче - Трябва бързо да я закараме в Спасителния център. Там знаят как да ѝ помогнат.

По-късно Брент разбра, че това момче е природозащитник и често идва да наблюдава гъските през зимата. Разбра, че той е помогнал не само на него, но и на много други животни в беда.

И така, в автомобил, а не на крилете си, Брент се понесе на ново пътешествие. Докато се возеше, той чу отново познатия глас, който тихо му казваше :

- Не бой се, мънико, ще се оправиш. Няма да позволим нещо да ти се случи!

Хората бяха разтревожени. За съжаление, Брент беше един от последните от своя род. Някога червеногушите гъски бяха така многобройни, че дори сами те не знаеха колко са точно. Но сега, те бяха останали много малко, бяха на ръба на изчезването.

В град на име Стара Загора, Брент бе приет в болница за диви животни.

- Не се страхувай, мъниче - каза му една сова - тук има много болни животни като теб и мен, но хората ни помагат, грижат се за нас, лекуват ни.

Цяла зима Брент прекара там, а хората му носеха храна и лекарства. Е, лекарствата не бяха особено приятни, но тревичките, които му даваха, бяха свежи и много вкусни.

В Спасителния център Брент намери много нови приятели и за първи път разбра, че не всички хора са опасни, че има и добри хора.

Все пак Брент много тъжеше за своето семейство, което загуби някъде при езерото Дуранкулак.

- Тук е много хубаво и топло, но така ми се иска отново да съм с приятелите си, с мама и с татко - мислеше си той.

Хората знаеха това. В края на зимата един от лекарите каза на Брент, че вече е излекуван напълно:

- Е, приятелче, вече си много по-силен, можеш отново да летиш и е време да се прибереш.

На другия ден природозащитниците го откараха отново при езерото.

- Довиждане! - извика им той и отлетя при своите роднини - гъските. Толкова бе щастлив да види отново всички!

Езерото сега беше спокойно. Опасният шум не се чуваше и Брент си мислеше само как ще играе на воля в полето и езерото, но.... О, не! Гъските се стягаха вече за път. Приготвяха се да летят обратно към дома!

Всички те се зарадваха на неочакваното му завръщане. Те закряха така шумно, че хората трябваше да си запушат ушите.

- Мамо, татко, да знаете само какво приключение ми се случи! - и Брент започна да разказва за приятелите си - хората и за болницата за диви животни. Когато свърши разказа си, птиците вече бяха готови да отлетят.

- А какво ще правим следващата зима? Тък ли ще дойдем тук? - попита Брент майка си.

- Да, Брент, пак ще дойдем тук. Това място е толкова хубаво...

- А ужасният шум, а хората с пушките?

- Ще се надяваме, че няма да са тук, Брент. Твоят разказ за хората ни дава надежда, че следващата зима може да е по-спокойна.

Всички гъски се вдигнаха заедно и оформиха малки ята. Долу в полето, новите приятели на Брент го наблюдаваха през зрителните си тръби и махаха с ръце за сбогом.

- Довиждане приятели, благодаря ви! - казваше Брент, докато се издигаше в небето заедно с другите гъски.

Той полетя към своето ново приключение. А както знаем, приключенията са пълни с много опасности, но пък често завършват добре.

Оцвети ме!

Историята на Брент за възрастни

Червеногушата гъска (*Branta ruficollis*) е световно застрашен вид, чиято популация се оценява на не повече от 57 000 птици. Това е много ниска численост.

Птиците от този вид гнездят в тундрата на Западен Сибир, на полуостровите Таймир, Ямал и Гидан. Всяка есен червеногушите гъски предприемат дълъг и изтощителен миграционен прелет до България и Румъния. Когато зимата в Европа е по-сурова, близо 80 % от червеногушите гъски зимуват на територията на България – предимно в района на езерата Дуранкулак и Шабла, в Бургаските влажни зони, както и по значимите водоеми в Горнотракийската низина.

Обикновено птиците нощуват във водоемите, а през деня се хранят в полето, пасейки посеви на различни житни култури. Ловът на този вид е строго забранен според българското законодателство. Въпреки това, червеногушите гъски често стават жертва на ловците. Когато в ранните утринни часове гъските излитат от водоемите в смесени ята, наред с ловните обекти като големите белочели гъски, простреляни падат и червеногуши гъски. Често ятата гъски биват преследвани и обстрелвани и през целия ден по местата за хранене. Така много птици загиват, вследствие на постоянното безпокойство и преследване, което не им дава възможност за пълноценно хранене и почивка.

В глобалната екосистема видовете си взаимодействат непрестанно и имат значение така, както имат значение всички органи в човешкото тяло. Ето защо, опазването на биологичното разнообразие е отговорност на всеки от нас. От осъзнатото поемане на тази отговорност зависи бъдещето на децата, на които е посветена настоящата книжка. Все пак, посланието на книжката е насочено към хората от всички възрасти и поколения!

“Зелени Балкани” изпълняват дългосрочна конзервационна програма за опазването на червеногушата гъска в Североизточна България.

За допълнителна информация:
Централен офис, Пловдив,
тел. 032 /62 69 77, 032/62 69 15;
факс: 032 /63 59 21,
e-mail: office@greenbalkans.org

Текст - Нели Арабаджиева, Дима Арабаджиева

Илюстрации - Елена Кметова

Графично оформление - Евгения Добрева

По идея на Елена Стоева

ISBN 978-954-9433-21-0

Отпечатано на рециклирана хартия

Изданието е изработено от СНЦ “Зелени Балкани”, в рамките на проект “Дългосрочна програма за опазване на червеногушата гъска”, осъществяван с финансовата подкрепа на EECONET Action Fund (Холандия), EuroNatur Foundation, Frankfurt Zoological Society, Committee against Bird Slaughter (Германия)

eurolatur

